VIVA Teresa

എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ!

സി. മോളിക്കുട്ടി

ജൂലൈ 3, വീണ്ടും ഒരു ദുക്റാന തിരുനാൾ കൂടി. ഭാരതത്തിന്റെ അപ്പസ്തോല നും വിശ്വാസത്തിൽ നമ്മുടെ പിതാവുമായ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ 'എന്റെ കർത്താ വേ, എന്റെ ദൈവമേ!'' എന്ന വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിന് സ്വന്തം ജീവൻകൊണ്ട് സാക്ഷ്യം നൽകിയ സുദിനം.

ദൈവത്തോട് വാശിപിടിച്ചുനിന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ ഈ ദിവസം നമ്മെ ഓർമ്മി പ്പിക്കുന്നു. "തന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു മാത്രമേ പോകാൻ അനുവദിക്കു" എന്ന് ദൈവദുതന്റെ മുമ്പിൽ ശാഠ്യപൂർവ്വം നിൽക്കുന്ന പൂർവ്വപിതാവായ യാക്കോബിന് സാദൃശ്യമായ തോമസ് ഈശോയുടെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ധൈര്യ ത്തിന്റെ പ്രതീകം കൂടിയായിരുന്നു. വരു ! നമുക്ക് അവനോടൊപ്പം മരിക്കാൻ പോകാം എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഘോഷിക്കാൻ തന്റേടമുള്ളവൻ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ കണ്ടു എന്ന സഹശിഷ്യരുടെ ഏകസ്വരത്തിലുള്ള ഉദ് ഘോഷത്തിനു മുമ്പിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവന്റെ ഹൃദയനൊമ്പരം വിതുമ്പലായി. ഗുരുവി നൊപ്പം മരിക്കാൻ ധൈര്യം കാണിച്ചവന് അവന്റെ ഉയർപ്പിന്റെ സാക്ഷിയാകുവാ നുള്ള അവകാശമുണ്ട്. എനിക്കവനെ കണ്ടാൽ മാത്രംപോരാ അവനെ തൊടണം. പോര എനിക്കുവേണ്ടി പിളർക്കപ്പെട്ട ആ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ എന്റെ ഒറ്റ പ്പെടലിന്റെയും ജീവിതവൃഥയുടെയും സങ്കടത്തിന്റെയും നൊമ്പരങ്ങൾ എനിക്ക് ഇറക്കിവെക്കണം. എന്നെക്കരുതി മിടിക്കുന്ന ആ നെഞ്ചിലെ സ്നേഹത്തിന്റെ താളം എനിക്കും അനുഭവിക്കണം. ഹൃദയം നുറുങ്ങുന്ന വേളയിൽ മനുഷ്യന് തൊട്ടറിയുന്ന സാന്നിദ്ധ്യമായി മാറുന്ന തമ്പുരാൻ തോമസിന്റെ സ്നേഹശാഠ്യ ത്തിനു മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായി.

ആഗ്രഹിച്ചതും തേടിയതുമൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. കേട്ടും കണ്ടും സ്പർശിച്ചും, തന്റെ ഗുരുവിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ തീവ്രത അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ദൈവാനു വേം മക്കളായ നമ്മുട അനുഗ്രഹമാണ്, നമ്മുടെ ഭാഗ്യമാണ്. പിതാവ് ആർജ്ജിച്ച റിഞ്ഞ അത്രയും ദൈവാനുഭവം മക്കളായ നമ്മുടെ അവകാശമാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസ ജീവിതം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ വിശുദ്ധനെപ്പോലെ ദൈവാനുഭവം സ്വായത്തമാക്കാൻ തമ്പുരാന്റെ മുമ്പിൽ സ്നേഹശാഠ്യങ്ങളോടെ നമുക്കും നില കൊള്ളാം. ജീവതത്തിലെ ഒറ്റപ്പെടലുകളും മുറിവുകളും ദുഃഖങ്ങളും..... ഈശോ യോടുകുടെ ആഴമേറിയ ഹൃദയബന്ധനത്തിന് കാരണമാകടെ.

തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ തീഷ്ണതയതയാൽ എരിഞ്ഞ് കരയും കടലും കടന്ന്, പ്രതിസന്ധകളെ അതിജീവിച്ച്, ഈ ഭാരതമണ്ണിൽ വിശ്വാസം പാകി കിളിർപ്പിച്ചെടുത്ത നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ വിശ്വാസ തീഷ്ണത നമ്മെ പ്രചോ ദിപ്പിക്കട്ടെ.

എല്ലാവർക്കും ദുക്റാന തിരുന്നാളിന്റെ ആശംസകൾ !

The Lord is my chosen portion and my cup (ps.16;5)

32

VIVA Teresa.... A Way to Sanctity Little Flower Church, Nerul

(Diocese of Kalyan)

Sector 20, Nerul (W), Navi Mumbai 400706

Tel.: 2772 2628

E-mail: vivateresabulletin@gmail.com Website: www.littleflowerchurchnerul.org

Bi-monthly News Bullettin of Syro-Malabar Catholic Church, Nerul, Kalyan Diocese

Patron

Mar Thomas Elavanal

Managing Editor

Fr. Biju Kollamkunnel

Executive Editor

Fr. Jinto Kallukaran

Editor-in-Charge

Sr. Mollykutty Edackadu

Chief Editor

Mrs. Sheena George

Editorial Board

Mr. P. J. Antony

Mr. Georgekutty George

Mr. C. J. Nelson

Mr. Joseph Nilavumthara

Mrs. Bea Thomas

ഉള്ളടക്കം

എഡിറ്റോറിയൽ

ഇടയശബ്ദം

Letter to my Little Friends...

An Incident on Psalm 23 ...

57 Cents Church ...

Call Centre Industry ...

Small Story. Big Moral ...

Why generations call

Her Blessed?

Peace of mind without stress ...

Mother's expectation from youth ...

Youth expectation from parents ...

കവിതാ കണങ്ങൾ ...

ഓർമ്മിക്കാൻ ആചരിക്കാൻ ...

ദൈവദാസൻ ബിഷപ്പ് ജക്വീൻതാ ...

St. Ignatius of Antioch ...

Positive Thinking ...

കവിത ...

What is the Bible?...

What should a Leader look like ?...

Private Circulation only.

July - August 2014

Editorial

We take this occassion to Welcome Fr. Jinto Kallukaran to our parish and thank Fr. John Koovakunnel for his service, support and guidance to our Parish and to Viva Teresa. We wish him all the best.

An elderly woman had two large pots, each hung on the ends of a pole which she carried across her neck. One of the pots had a crack in it while the other pot was perfect and always delivered full portion of water. At the end of a long walk from the stream to the house, the cracked pot arrived only half full.

For two years this went on daily, with the woman bringing home only one and half pots of water. The cracked pot felt ashamed of being imperfect and spoke to the woman, I am ashamed of myself, because this crack in my side causes water to leak.

The old woman smiled said. Did you notice that there are flowers on your side of the path, but not on the other pot's side. That's because I have always known about your flow and have planted flower seeds on your side of the path, and every day while we walk back, you water them. For two years I have been using these flowers to decorate my table. With out you being just the way you are, there would not be this beautiful flowers to grace this life.

Each of us has our unique flow. But it's the crack and flaws we have that make our lives together very interesting and rewarding.

We've just got to take each person for that he/she is and look for the good in him/her.

God loves all things that exist(Wis.11;24)

Wish uall the best.

- Chief Editor

ഇടയശബ്ദം

ഈ ശോയിൽ സ്നേഹം നിറഞ്ഞവരേ,

ബൈബിളിലെ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേങ്ങി യുള്ള ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥന വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ''ലോകത്തിൽ നിന്ന് അവരെ അവിടുന്ന് എടുക്കണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടനിൽ നിന്ന് അവരെ കാത്തുകൊള്ള ണം'' എന്നതായിരുന്നു ഈശോയുടെ പ്രാർത്ഥന (ഉൽപ. 17:15) ലോകത്തോട് ഈശോ ഒരിക്കലും ശത്രുതാമനോഭാവം പുലർത്തിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ലോക ത്തിലെ ദുഷ്ടപ്രവണതകളോട് ശ്രദ്ധ വേണമെന്ന് അവിടുന്ന് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പി ക്കുന്നു. പൗലോ സ് ശ്ലീഹാ തന്റെ ലേഖന ത്തിലും ഇത് നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു ങ്ങ്. ''നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിന് അനുരൂപ രാകരുത്'' (റോമ. 12:2).

ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വലിയ ഒരു 'ട്രെൻഡ് ' ജനകീയരാകാൻ (പോഷുലർ) പരിശ്രമിക്കുക എന്നതാണ്. ജനകീയരാകാൻ ഭൂരിപക്ഷത്തേയോ, പ്രബലവിഭാഗ ങ്ങളെയോ മാനിക്കാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹ മില്ല. കാരണം നിരൂപണങ്ങളും അഭിപ്രായ സമന്വയങ്ങളും ഇവർ വഴിയാണ് നടത്ത ഷെടുന്നത്. ഇങ്ങനെ ജനകീയരാകുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് പലപ്പോഴും പല നല്ല ആദർശങ്ങളെയും മൂല്യങ്ങളെയും ബലി കഴിക്കേണ്ടതായി വരുന്നതും നാം പലപ്പോഴും കാണുന്ന കാഴ്ചതന്നെ ദുഷ്ട നോടും, അനീതികളോടു കൂട്ടുചേർന്ന് ജന കീയരായതുകൊണ്ട് എന്തു മേന്മയാണു ള്ളത് ? ക്രൈസ്തരവരായ പലരും ബന്ധ

ക്കുവാനും ഇത്തരത്തിൽ ക്രിസ്തീയമൂല്യ ങ്ങളെ ബലികൊടുക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ സങ്കടം തോന്നാറുണ്ട്.

ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്തുക എന്നത് അത്ര സുഖകരമായ ജോലിയല്ല. എതിരെ വരുന്ന വലിയ ഒരു ശക്തിയോട് സ്വന്തം ഇച്ഛാശക്തി മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പ്രതിരോ ധിച്ച് മുന്നേറേണ്ട ഒരു ദൗർഭാഗ്യം! ക്രിസ് തീയ വിശ്വാസം ലോകത്തിന്റെ തിന്മകളുടെ കൂട്ടായ ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്തുവാൻ ആഹ്വാ നം ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങനെ നീന്തി കരപറ്റുകയും, നമ്മെ ആ കരയി ലേക്ക് വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന യേശുനാ ഥനാണ് നമ്മുടെ മാതൃക. ലോകത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അവന് കുരിശുമരണവും അതുവഴിയുള്ള ലോകരക്ഷയും കൈവിട്ടുപോയേനെ...

പലരെയും പ്രീതിപ്പെടുത്തി സുവി ശേഷമൂല്യങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാൻ നമുക്ക് ആകട്ടെ. ഇത്തരത്തിൽ ഒഴുക്കി നെതിരെ നീന്താൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവരുടെ പക്ഷം ചേരാം. നമുക്ക്, ധാർമ്മിക പിന്തു ണയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യാം.

ദുക്റാന തിരുനാളിന്റെയും, സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനത്തിന്റെയും സ്വർഗാരോപത്തിരുനാളി ന്റെയും മംഗളങ്ങൾ നേർന്നുകൊണ്ട്,

> സ്നേഹത്തോടെ, ബിജു അച്ചൻ

LETTER TO MY LITTLE FRIENDS

My dear little friends,

Brazuca, Brazuca.... Hey Samba, Samba!!!!!!!

Football is played with great passion by our youngsters. FIFA fever is on board, so let us fasten our seat belts to set a goal for our lives too. We can combine football and charity to present a banquet of love and care for the needy and downtrodden.

I would like to narrate the story of a football player Adam Bruckner. He played football not just for his passion, but mission to reach out to the poor and the destitute. Adam started playing football at the age of five. He became a part of high school football team because of his hard work and dedication. He got the sports scholarship to attain a degree from the University of Viscouncil. Though Adam played for many teams he outshined only after he joined his home team at Philadelphia. He was a great footballer. But the people know him for being compassionate to the needy.

Adam Brucknerplayed football with all his might and strength in order to accomplish his goal to help his needy brethren. As Lordhas said.... "Whatever you do to the least of your brothers that you do unto me". He followed the footsteps of our Lord to bring peace and tranquillity among the people. Adam used to provide food for the hungry and water to quench their thirst. He also tried to seek jobs for others to make them independent. His selfless service to the poor made him a shining star. So, my dear little friends we can show this gesture of kindness and compassion towards the needy people in the society.

Football is played with great vigour in God's own country, Kerala. In Kerala, some schools have taken up a pledge to serve humanity in the best possible way. They have decided to plant a sapling for every goal stroked by their favourite team. This attitude of gratitude of those children will make their life a worthy one.

So let us make our own gestures in this football framework with great fervour to lay helping hand to the needy. Freedom fighters are the real models for us, we salute them. They helped each other to accomplish a great dream. Thus India became an independent. St. Thomas, the apostle came to India with the perception of helping others. He also had a dream to preach the Good News. St. Thomas accomplish both his dreams. So, let us have a dream in this football setting to help the needy.

May God bless you abundantly. Wishing you all a Happy Dukhrana, Assumption of Our Mother Mary and Independence Day.

Yours Jintoachan

An Incident on Psalm 23

There once was a Shakespearean actor who was known everywhere for his one-man shows of readings and recitations from the classics. He would always end his performance with a reading of Psalm 23.

Each night, without exception, as the actor

began his recitation "The Lord is my Shepherd, I shall not want"... the crowd would listen attentively. And then, at the conclusion of the psalm, they would rise in thunderous applause in appreciation of the actor's incredible ability to bring the verse to life.But one night, just before the actor was to offer his

customary recital of Psalm 23, a young man from the audience spoke up. "Sir, do you mind if tonight I recite Psalm 23??

The actor was quite taken aback by this unusual request, but he allowed the young man to come forward and stand front and center on the stage to recite the Psalm, knowing that the ability of this unskilled youth would be no match for his own talent. With a soft voice, the young man began to recite the words of the Psalm.

When he was finished, there was no applause. There was no standing ovation as on other nights. All that could be heard was the sound of weeping. The audience had been so moved by the young man's recitation that every eyes were in tears. Amazed by what he had heard, the actor said to the youth, "I don't understand.

I have been performing Psalm 23 for years. I have a lifetime of experience and training, but I have never been able to move an audience as you had tonight.

Tell me, what is your secret?" The young man quietly replied, "Well sir, you know the Psalm. I know the Shepherd."

By: Ms Merin Reji Holy Rosary Unit

57 Cents Church

A little girl stood near a small church from which she had been turned away because it was 'too crowded.'

'I can't go to Sunday School,' she sobbed to the pastor as he walked by.

Seeing her shabby, unkempt appearance, the pastor guessed the reason and, taking her by the hand, took her inside and found a place for her in the Sunday school class. The child was so happy that they found room for her, and she

went to bed that night thinking of the children who have no place to worship Jesus.

Two years later, this child lay dead in one of the poor tenement buildings. Her parents called for the kindhearted pastor who had befriended their daughter to handle the final arrangements.

As her poor little body was being moved, a worn and crumpled red purse was found which seemed to have been found from some trash dump.

Inside was found 57 cents and a note, scribbled in childish handwriting, which read: 'This is to help build the little church bigger so more children can go to Sunday School.'

The name of the Lord is a strong tower.(prov.)

For two years she had saved for this offering of love.

When the pastor tearfully read that note, he knew instantly what he would do. Carrying this note and the crumbled. red pocketbook to the pulpit, he told the story of her unselfish love and devo-tion.

and raise enough money for the larger building.

But the story does not end there....

A newspaper came to know of the story and published it. It was read by a wealthy realtor who offered them a piece of land worth many thousands.

When told that the church could not pay so much, he offered to sell it to the little church for 57 cents. Church members made large donations. Cheques came from far and wide.

Within five years the little girl's gift had increased to \$250,000.00-a huge sum for that time (near the turn of the century). Her unselfish love had paid large dividends.

When you are in the city of Philadelphia, look up Temple Baptist Church, with a seating capacity of 3,300. And be sure to visit Temple University, where thousands of students are educated.

Have a look, too, at the Good Samaritan Hospital and at a Sunday School building which houses hundreds of beautiful children, built so that no child in the area will ever need to be left outside during Sunday school time.

In one of the rooms of this building may be seen the picture of the sweet face of the little girl whose 57 cents, so sacrificially saved, made such remarkable history. Alongside of it is a portrait of her kind pastor, Dr. Russell H. Conwell, author of the book, 'Acres of Diamonds'.

This is a true story, which goes to show WHAT GOD CAN DO WITH 57 CENT.

> By: Ms Merin Reji Holy Rosary Unit

CALL CENTRE INDUSTRY: WORRIES AND CONCERNS

Over a decade ago, when the call centre industry started blooming in Indian soil, many sociologists and ethicists raised an array of concerns and worries on the very existence and working nature of call centres. Pro and contra arguments and debates followed. Presently, it seems that all have happily accepted this work culture. As part of my studies in Moral Theology, I did a study on call centres and their work culture and the points discussed here are excerpts from the result of the study. My concern is not to portray this industry as something very malicious, but to draw our attention to some of the dangers that are inherently associated with this new field of job opportunity.

Health Concerns

The workforce in BPO unit undergoes high stress. It is very stressful as one has to be on the phone for eight hours with even their breaks being monitored. Target to meet the numbers and talk time for every call are monitored. According to the report that came in Indian Today the employers are allowed to go to toilet twice, break for a meal once and a beverage once, all of which together cannot exceed 60 minutes. Though it sounds a bit out of proportion, there is a ray of truth in it. The employees are closely monitored all throughout. As the assessment is an important factor in BPO industries, they somehow manage to stick to the stipulations laid down by the work management.

Apart from stress, other occupational health and safety problems in call centres include physical health problems such as muscular-skeletal disorder. eye problems due to prolonged VDU (Visual Display Unit) use, hearing damage from the continuous use of headsets and voice loss etc. It is a fact that the long hours of work will impact the health of BPO employees. The combination of night shifts, long hours is a demanding job, and high stress eventually takes its toll on their health. In Industry parlance this is called burn out stress syndrome (BOSS). BOSS was more in women than in men because when these women were at home the family members did not let them get the rest that they needed: they were expected to help out with the household work, which itself was not wrong but the required rest was also necessary. The symptoms include chronic fatigue, insomnia, eye strain, weight loss, severe acne, and complete alteration of the 24 hour biological rhythm of the body. Gastrointestinal problems are inevitable. sleep disorders are common and women may face severe gynaecological problems. Many of these do not surface immediately but appear later in life. People working in BPO firms are from middle class families. They do not have separate rooms. Many families live in small apartments. It is very difficult to try and get sleep at day time in a small apartment where one lives with a large family, especially in a densely populated and noisy neighbourhood.

A study by the Seattle based Fred Hutchinson Cancer Research Centre in association with the National Cancer Institute has shown that women who work the night shift may face an increased risk of breast cancer of up to 60%. A study published recently by a World Health Organization cancer research agency,

indicated that people who work overnight shifts may have higher rates of breast and prostate cancer. Sleep deprivations and exposure to light at night may interrupt melatonin production there by stimulating the body to produce more estrogen which is a known hormonal promoter of breast cancer. Through millions of years of evolution, human have been programmed to be alert in the day and shut at night. This is regulated by an internal biological clock situated in the brain. Disrupting this preset biological cycle results in various physical symptoms of disorders and diseases.

Psychological Impact

The employees who are working in call centres are living two lives in one life time, Indian by day and American or British by night. Most of the call centre executives are given pseudo names for easy recognition by the client. These names are chosen from the popular names in the client country and these names remain as their business identity. Indian call centre workers, in these ways, live and work in India, but are required to organize their lives in terms of American time (or other foreign timing), celebrations and communication styles. Workers are expected to speak foreign accents, take on foreign names, adopt foreign holidays and work on foreign time.

Most call centre workers admit that work can get frustrating especially when dealing with irate and abusive customers. "There is a lot of pressure on people. The jobs are very stressful and not very creative." Said Karuna Baskar, a director of '1to1help.net', a Bangalore based counselling services that was contracted by 27 mainly information technology and call centre offices in India to work with troubled employees. Some point out that when customer realizes that the call is being attended to from India, they are reluctant to divulge their personal information required for identification. Their reactions are often tinged with racism, refusing to talk to an Indian and insist on being put on to an American agent. The experience of this outrageous racist behaviour ranged from "anger over outsourcing, confusion with accents, and subtle racism in asking where the call was coming from, to more extreme forms of racism where agents were verbally abused." Even under extreme provocation, the employees can ill-afford to react angrily. They can only explain politely that the customer is not being helpful by being angry or rude. Such bottling-up of emotions can prove to be a frustrating experience, especially in the initial months after which respondents say they learn to cope with it.

Family Life and Values

Call centre employees are often working in the night shifts and a quality of their day time is spent in compensating their lost sleep. They hardly have time to interact with people at home as other members, if working, might go for their job when they are available at home. Moreover call centres in India operates seven days a week through weekends and on Indian holidays. Workers have two days off per week, but these days only occasionally fall on weekends. Workers often mention out they feel left from families and friends. They do not get quality time to spend with their parents, siblings, children and friends. Family bond is strengthened by the common meal, common prayer and the common recreation they have at home. Call centre employees find it very hard to get involved in these family functions and activities and thus they feel ostracized from the other

members of the family. It can badly lead to a feeling of loneliness and despair in them.

Worse is the family life of a married person who is working in a call centre. His children may hardly find him interacting with them. It so happened that one of the children of a call centre employee complained to his school teacher that his father never goes for work, because the child has always seen his father sleeping indoor all throughout the day!!! When house wives are employees of a call centre the pressure of running the house is further a problem. They can neither sleep well during the day nor concentrate well on the household chores as they are completely exhausted after a night's tiresome work. In case of where both husband and wife are working and one of them working in a call centre, the condition becomes worse. When one arrives from work the other might be either leaving for work or has already left. Their communication gets limited to phone calls, chits left at home for instructing the partner about the engagements he/she should take care of. It can lead to amounting of stress on the partners and their relationship can eventually lead to the extent of breakdown of their marriage.

Social Concerns

The employees working in the call centre get little time for socialising. Call centres are contributing to creating a category of middle class youth who are slowly being culturally alienated from the rest of the crowd in the urban area. They lose many of their friends by not frequenting them and their houses due to want of time. Evenings and the early hours of night are the convenient timings to meet the friends and for getting involved in the social functions and activities. Unfortunately they are to rush to their offices during this time making it difficult for them to get involved in the social functions. During the day even if they sacrifice their sleep to meet their friends, they may not be available as they might either go for work or other assignments such as study etc. Therefore some take the easier way and forge friendships and ties at the call centres themselves. As a result office romances and love marriages within the same industry have become common among the call centre employees. They cannot make it to the social and religious festivals as they are held not conveniently to their timings of leisure. Most of the times they find it difficult to get leave for all the religious and social festivals and gatherings.

High Salary and Freedom

The Indian youth need to say a silent prayer of thanks to BPOs for creating an opportunity to get started with their career. The BPO industry is an oasis compared to many other industries. Think of any other job where you have heard of amenities like home pick-up and drop facilities, doctors at your office, a gym to work out at, counselling sessions available free of cost, subsidized food in cafeterias (many companies even provide free meal), library, yoga rooms, sport rooms, and a clean spacious air conditioned office- of all this packaged in a casual, friendly and cool college-like environment. The whole atmosphere of a call centre is very tempting to live a posh life. You are in a way forced to think that you are in to a high esteemed job and the high salary one earns compared to that of the other peer group members of other sectors, gives one a high sense of esteem and independence. Finance is the basic thing that determines one's independence in the family and in the society. Because of this at very young age,

a person is thrown into the habit of lavish spending and luxurious life style. Early days, who might have thought about spending their week-end parties and birthday parties at McDonalds? Today the youngsters can afford such treats thanks to call centre jobs. They own the most modern mobile phones, other electronic gadgets like computer, TV, bike and even can afford to have luxurious cars. It creates a sense of freedom in them. As a result they find it difficult to abide by the dictates of their parents and thus create chances of rifts in the relationship with the parents and other members of the family. Ashok Rau, the chief executive of the Freedom Foundation, an Aids counselling centre in Bangalore, said that financial independence had freed call centre workers from their parents' control.

The luxurious life style sometimes takes them to debt traps. By virtue of their earning a fat salary at such a young age, finance companies vie with each other to loan them huge sums of money either for vehicles, house or other consumer durables. The youngsters find it difficult to resist these offers and land up paying large chunk of their salaries as monthly instalments. Many of the call centre employees are in the age range of 20-30 years and single, without much domestic responsibilities. Therefore they succumb easily to expensive life style, designer clothes, branded accessories, eat outs etc. which one may find it impossible to maintain at later stage.

Backlash on Education

Call centre industry has posed a great threat to the future of the Indian youth in the field of education. As it is very easy to get in to the call centre without much educational qualifications, a good number of the Indian youth take this short cut to get the job at the expense of their prospects of education. The majority of persons seeking job in the call centres are from the city-bound youth and their quality of speaking English is fair, that alone can reward them with sought job. Once they are in to the job, they do not continue with their formal education. Even if they aspire, it is difficult to follow a regular college education due to their night shifts and their day time is spend in sleep and rest. Thus the impending danger is that there will be less number of students interested in pursuing studies to enter into other streams of work. The students of the cities have better opportunities to excel in academic activities than the students from the villages and the interior parts of the country. If they do not make use of this opportunity, we are going to have a drain of specialists and experts in certain fields and industries. And if anything unexpected happen to the call centre and they shut operating in the Indian soil, the number of employees, especially the youth that would be displaced without a decent job will be high.

Sex Scandals

There are numerous stories of sex scandals connected to the call centre industries running round the corner. Quite a good number of such scandals have come to light from call centres situated at Gurgaon, Delhi, Bangalore, Mumbai etc. Many cases of sexual abuses, rape, and other types of office harassments have been revealed and reported by the BPO employees and the NGOs working in this field. Many intimate sexual clippings of (supposedly) the call centre employees are available in the internet, thus leaving an idea in the minds of the common public that call centres are breeding centres of sexual immorality. Call centres are very notorious for one-night-stands and relationships. Employers

have tried to compensate for the monotonous nature of the work itself by creating an informal, western-style college campus atmosphere, where there is plenty of fun, drinking and partying. Since many staff work night shifts, after which normal socialising is impossible, office friendships - with accompanying sexual liaisons - have blossomed. In a survey of call centre staff conducted by a NGO, it was found that 38 percent of men and women believed that pre-marital sex was permissible and 25 percent regularly indulged in casual sex.

Women in the Call Centres

The larger part of the call centre workforce comprises women. They make up 80 percent of the staff on the floor. According to NASSCOM report women constitute about 60% of those employed by the BPO industry. Sing and Pandey's (2005) study showed that of the women working in the call centres 67 percent were aged 20-25 and 92 percent were unmarried. McMillan's study (2006) showed that 88 per cent of the workers were aged 21-25. All these figures indicate that women comprise the chunk of the call centre the industry. One might wonder why there is such a high percentage of women in this particular field. The reason is very simple, the call centre industry requires personnel having more of a feminine features such as listening capacity, better adaptability etc. Also, as traditional perceptions exist, women are naturally better than men at being conversational, and so are able to perform call centre labour more easily. Some studies found that recruitment materials targeting housewives and stating that running a house and raising children requires many of these skills the call centres are looking for.

The progress and development of call centres in India have enhanced women's possibilities for economic independence and career opportunities. Call centre industry is also considered as much secured atmosphere for the women to work in. A clean and secure environment in an open-plan office, with gates and security guards surrounding the building, it creates a comfortable atmosphere where women feel safe. The high wages and free transport factors are the main reasons for women to choose this sector for job. Apart from this some viewed call centre as an extension of college life. Mostly many highlight the factor of high wage as the first reason to join a call centre and free transport as the second reason. Lack of employment opportunities in other sectors also contribute to factors joining the call centre. Majority of women working in call centres looked at it as a short term career move to make money as many of them would be confining to their houses after the marriage.

Although currently there is freedom for women to work in the call centres, the job nature and employment atmosphere remains very exploitative. Women are not paid well according to the amount of service they render to the company. They are less paid than their male counterparts even though the amount of work done is the same. This may be another reason for the call centres to hire more female workers in the industry. As we have seen in the statistics the women staffs generally are asked to manage the floor, they are not given equal promotions to the higher posts in the industry. And majority of the team leaders are male and they try to take advantage of the female workers. There are stories of harassment exposed to the public about the exploitative nature of the call centres. It does not

mean that the whole industry is perpetuating such a culture. Although it has been argued that call centre work is exploitative of Indians, such work is economically empowering for some women in India.

The greatest difficulty for the parents to send their daughters to call centre is that the industry has been portrayed as 'too Western' and 'too independent'. This was partly due to the modern life style of the employees of the call centre industry. They pursue a luxurious life style in the society. Smoking, drinking and late night partying have become part of their in and out of office life style. Added to it the sexually integrated work sites of the call centre have produced spaces of sexual liberalism, simultaneously increasing pressure on men and women to have a boyfriend or girlfriend. Call centres are seen as fun, sexually charged atmosphere that resemble college, where women can smoke or chat with male colleagues and not be judged as they would be in public space.

Conclusion

One might reasonably wonder, what is the intention behind this article, is it to portray the call centre industry as something malicious? I have made myself clear in the introduction, that my intention is not negative rather I have tried to highlight certain aspects of call centre industry which needs our attention before we choose to be part of it. Here I have not ventured into the ethical appraisal of the call centre industry and its concerns. That part is left to those who aspire to bloom in this particular field. Career choice has an important place in moulding one's personality and outlook. It provides us self esteem and independence. Hence knowing the pros and cons and every career opportunity is essential before we settle in a major career.

Fr. Biju Kollamkunnel

ദൈവദാസൻ ബിഷപ്പ് വില്യം ജക്വിൻതാ

SMALL STORY. BIG MORAL

Once a boy went to a shop with his mother. The shop keeper looked at the small cute child and showed him a bottle with sweets and said '

Dear Child.. you can take the sweets... ' but the child didn't take them.

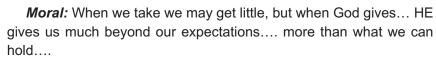
The shopkeeper seeing the child not taking the sweets, he himself took the sweets and gave them to the child.

The child was happy to get two hands full of sweets. When returned home, mother asked child,

' Why didn't you take the sweets, when the shop keeper told you to.

Can you guess the response? Child replied – 'Mom! my hands are very small and if I took the sweets, I could only take few. But now you see, when the shop-keeper uncle gave them to me with his big hands, see how many more sweets I got!

The Lord says – I have come to give you life and life in all its abundance – an overflowing cup of blessings.

By: **Ms Merin Reji** Holy Rosary Unit

Why generations call **Her Blessed?**

"Why do you worship Mother Mary?" This is the perennial question of my Protestant friends. My explanation never satisfies them.

My first answer is always: "I venerate Mother Mary, the Queen of Heaven, a unique and most praiseworthy creation of God. But I worship only Jesus Christ."

Who can be luckier than this mother? She's the only mother who got the Almighty as her own Son. Mary, whom Elizabeth filled with Holy Spirit would address as "the mother of my Lord", was saluted by the Angel Gabriel with a new, unprecedented name "full of grace". This name signified the reality and actualization of God's action and mission in Mary.

Yes through her obedience to God the Father, redemption entered into the world. Won't this mother, whose Son gave up His life to save us, love us as her own sons and daughters?

"All generation will call me Blessed" Mary acclaimed (Luke 1:48).

The book 'Catechism of the Catholic Church' or CCC, says, "The church's devotion to the Blessed virgin is intrinsic to Christian worship." The church rightly honours 'the blessed virgin Mary with special devotion. From the most ancient times the Blessed Virgin has been honoured with the title of 'Mother of God' to whose protection the faithful fly in all their dangers and needs..." Without doubt, and I'm totally convinced about it, this very special protection differs from adoration which is given to the incarnate Word and equally to the Father and the Holy Spirit and greatly fosters this adoration.

Please note the difference between the words 'adoration' and 'devotion', and also 'worship' and 'veneration'. Veneration means respect and reverence.

Rosary the Marian prayer is actually the meditation of the salvation history. Here, I'm praying, along with Mother Mary, to Jesus Christ. Do you think Mother Mary's function as mother of all can in any way obscure or diminish the unique mediation of Jesus Christ? No, No, No. On the contrary, it highlights the supreme power of Jesus Christ as the Saviour. "The Blessed Virgin's salutary influence on faithful flows from the superabundance of the merits of Christ, rests on His mediation, depends entirely on it and draws all its power from it," CCC says. I agree with it.

Why I'm venerating Mother Mary? It's for her obedience, faith, hope and burning charity in the Saviour's work of restoring supernatural life to souls making her our mother in the order of grace. This motherhood continues ceaselessly from the Annunciation and later beneath the cross and the intensity of His suffering. She's going to be there until the eternal fulfillment of all the elect—or the chosen people.

What's more, taken up to heaven she did not lay aside this saving office but by her manifold intercession, continues to bring us the gifts of salvation. Yes, Virgin Mary is the advocate, helper, benefactress and mediatrix of the church.

I'm sure what I've written here will bring one more blissful note to Heaven's music.

Sheena George St. Mary's Unit.

കവിതാകണങ്ങൾ

ഒരു ദിനം കൂടിയെൻ ജീവിതച്ചെപ്പിൽ നീ അരുമയോടെ നിക്ഷേപിച്ചു അലിവാർന്ന നാഥാ നിൻ സ്നേഹത്തിൻ മുമ്പിൽ അഞ്ജലി കൂപ്പി ഞാൻ നിൽപു

> ഹൃദയം നിറയ്ക്കുന്ന പുതുചൈതന്യം നിൻമിഴി തൂകുന്ന ദാനം. വാത്സല്യമൊഴുകുന്ന പൂപുഞ്ചിരി ആത്മാവിലമൃത പ്രവാഹമായി

നിൻമുഖ ദർശനം ശാന്തി തൂകും നിൻവചനങ്ങൾ ദീപ്തിയേകും നിന്റെയദൃശ്യ സാമീപ്യം പോലും ഈ ദിനം വർണ്ണസ്വന്തമാക്കും

> വേപഥു തിങ്ങുന്ന ഹൃദയങ്ങളിൽ ആശ്വാസവർഷം നീ പൊഴിക്കും കണ്ണീർ കണങ്ങൾ നീരാവിയാകും നന്മകൾ എങ്ങും ചിരിച്ചു നിൽക്കും.

> > By: **Babykutty** Cherupushpam Unit

... ഉപ്പെടുക്കുള്ള ...

ജൂലൈ 2014

- 3 മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുക്റാനത്തിരുന്നാൾ
 11 വി. ബനഡിക്ട്
- 15 വി. കുര്യാക്കോസ് വി. ജൂലിയറ്റായും
- 16 കർമ്മല മാതാവ്
- 25 വി. യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ കർത്താവിന്റെ എഴുപത് ശിഷൃന്മാർ
- 26 വി. യോവാക്കീമും വി. അന്നായും
- 27 പന്ത്രണ്ടു ഗ്ലഹീന്മാരുടെ തിരുനാൾ
- 28 വി. അൽഫോൻസാ
- 29 വി. മാർത്താ
- 31 വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് ലയോള

ആഗസ്റ്റ് 2014

- 1 നിസിബിലെ വി. യാക്കോബ് വി. അൽഫോൻസ് ലിഗോരി
- 4 വി. ജോൺ മരിയ വിയനാനി
- 6 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ രുപാന്തരീകരണം
- മാർ അദ്ദായിയുടെ ശിഷൃന്മാർ മാർ മാറി വി. ഡൊമിനിക്
- 11 വി. ക്ലാര
- 14 വി. മാക്സ്മില്യൻ കോൾബേ
- 15 മറിയത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം
- 21 വി. പത്താം പീയൂസ് മാർപാപ്പ
- 24 വി. ബർത്തലോമിയാ ശ്ലീഹാ
- 28 അഗസ്റ്റിൻ മെ
- 29 വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ഏവുപ്രാസ്യാ വി. ശ്മോനിയും ഏഴു മക്കളും.

ദൈവദാസൻ ബിഷപ് വില്യം ജക്വിൻതാ

'മാക്സിമലിസ'ത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ

ജൂലി വന്യംപറമ്പിൽ അപ്പസ്തോലിക് ഒബ്ലേറ്റ്സ്

"വിശുദ്ധി ഒരു യാത്രയാണ്. കണ്ണുകളടച്ച് പിതാവിന്റെ കൈകളിൽ കരങ്ങ ൾവച്ച് വിശ്വസ്തതയോടുകൂടിയ ചുവടുവയ്പുകളിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലെ ത്തുന്ന ഒരു യാത്ര." –ദൈവദാസൻ ബിഷപ്പ് വില്യം ജക്വീൻതാ (+GG).

ജീവിതയാത്രയിലെ നേർവഴികൾ

ഇറ്റലിയിലെ സിസിലിയിൽ നോത്തോ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽനിന്നാണ് 1914 ജൂൺ 25 ന് വില്യം തന്റെ യാത്ര ആരംഭിക്കുന്നത്. ബാല്യത്തിന്റെ കുസൃതിത്ത രങ്ങൾ തെല്ലൊന്നു കുറയ്ക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കൾ വില്യമിനെ പന്ത്രണ്ടാ മത്തെ വയസ്സിൽ വൈദിക സെമിനാരിയിൽ വിട്ടു പഠിപ്പിച്ചത് ഈ യാത്രയിലെ വലിയൊരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു. അവിടെനിന്നും ലഭിച്ച വിശ്വാസ ചൈതന്യ വും ദൈവസ്നേഹപാരമുവും വിലുമിനെ പൗരോഹിതു ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് വഴിനടത്തി. ദൈവസ്വരത്തിന് പൂർണ്ണമായും 'ഇതാ ഞാൻ' പറഞ്ഞുകൊണ്ട് റോമിലെ മൈനർ, മേജർ സെമിനാരികളിൽ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയ വില്യം 1939 മാർച്ച് 18 ന് വൈദികനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മാർച്ച് 19 ന് പ്രഥമദി വ്യബലിയർപ്പിച്ച അദ്ദേഹം തന്റെ പൗരോഹിത്യ യാത്രയിൽ കാനൻ നിയമ ത്തിലും സിവിൽ നിയമത്തിലും ഡോക്ടറേറ്റും ആദ്ധ്യാത്മിക ദൈവശാസ്ത്ര ത്തിൽ ഉന്നതബിരുദവും നേടിയത് പിന്നീടുള്ള വഴിയാത്രയിൽ 'കൂടുതൽ' വെളിച്ചം വീശി. 1942 മുതൽ 46 വരെ റോമിലെ 'മദോണ്ണ ദേയ് മോൻതി' എന്ന ഇടവകയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി ജോലിചെയ്തു. 1946 ൽ റോമിലെ വികാരിയാത്തിൽ സഭാകോടതിയിൽ ശുശ്രൂഷക്കായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1949 മുതൽ റോമിലെ ലൊരേറ്റോ മാതാവിന്റെ തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രത്തിന്റെ റെക്ട റായി ജോലിചെയ്തു. 1956 ൽ വികാരിയാത്തിൽ വൈദികരുടെ കാര്യാലയ ത്തിന്റെ ചുമതലയും 1961 ൽ വികാരിയാത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയുടെ ചുമതലയും അദ്ദേഹത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. 1968 നവംബർ 1–ാം തീയതി മെത്രാനായി അഭി ഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട അദ്ദേഹം പിന്നീട് റോമിനടുത്തുള്ള തീവൊളി രൂപതയുടെ മെത്രാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. 1986 ൽ അനാരോഗ്യംമൂലം രൂപതാഭരണ ത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ച് റോമിൽ താൻ സ്ഥാപിച്ച 'അപ്പസ്തോലിക് ഒബ്ലേറ്റ്സി' ന്റെ ജനറലേറ്റിൽ താമസമാക്കി. 1994 ജൂൺ 15 ന് തന്റെ ഇഹലോകജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയഭവനത്തിലേക്കു യാത്രയായി. ബിഷപ്പ് വില്യം ജക്വീൻതായുടെ നാമകരണ നടപടികൾ ഔദ്യോഗികമായി ആരംഭിച്ചുകൊ ണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം റോമിലെ വികാരിയാത്തിൽനിന്നും 2004 മാർച്ച് 17 ന് പുറ പ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ദൈവദാസരുടെ ഗണത്തിലേക്ക് ചേർക്കപ്പെട്ടു.

ആദ്ധ്യാത്മികയാത്രയിലെ 'ഉൾവിളി'

റോമിലെ 'മദോണ്ണ ദേയ് മോൻതി' എന്ന ഇടവകയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരി യായി അദ്ദേഹം യാത്രചെയ്ത വേളകൾ ആത്മാക്കളെ തേടിയുള്ള തന്റെ യാത്രയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിച്ച പുണ്യനിമിഷങ്ങളായിരുന്നു. ദൈവത്തെയും മനു ഷ്യനെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പാലമായി വർത്തിക്കേണ്ടവനാണ് പുരോ ഹിതൻഎ ന്നള റച്ചബോധ്യാക ുമ്പസാരക്കൂടുകളിൽമ ണിക്കൂറുകളോളം ചെലവഴിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സ്നേഹത്തിന്റെ വിശപ്പനുഭവി ക്കുന്നവർക്ക് 'അന്ന'മായും നൊമ്പരപ്പെടുന്ന ഹൃദയങ്ങളിൽ മുറിവുണക്കുന്ന തൈലമായും ആദ്ധ്യാത്മിക ശുഷ്കതയുള്ള ജീവിതനിലങ്ങളിൽ ദൈവികത യുടെ വറ്റാത്ത ഉറവയായും അദ്ദേഹം യാത്രചെയ്തു. 'നന്മ സ്വയം പ്രസരി ക്കും' എന്ന സാമാന്യതത്ത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അജപാലന ശൈലിയിലും നിഴ ലിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രവർത്തനങ്ങൾ അയൽ ഇടവകയായ 'മദോണ്ണ ദി ലൊറേത്തോ'യിലേക്കും വ്യാപിച്ചു.

ക്രൂശിതന്റെ ദാഹം ശ്രവിച്ച ഫാ. വില്യമിന് ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള മനു ഷ്യന്റെ ദാഹത്തിനു മുമ്പിൽ നിശബ്ദനായിരിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. തന്റെ പക്കൽ ആദ്ധ്യാത്മിക നിയന്ത്രണത്തിനായി കടന്നുവരുന്നവരിൽ വിശുദ്ധിക്കായുള്ള അടങ്ങാത്ത ദാഹം ജനിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. അങ്ങനെഅവരെ ഒരു യഥാർത്ഥ ആന്തരിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമകളും വാഹക രുമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. അങ്ങനെ തന്റെ അജപാലനവേദി വിശുദ്ധിയുടെ വളക്കൂറുള്ള മണ്ണാക്കി അദ്ദേഹം മാറ്റി.

"വിശുദ്ധിക്ക് ഒരു മുഖം മാത്രമേയുള്ളു. അത് സ്നേഹത്തിന്റെ മുഖമാണ്. ഈ സ്നേഹത്തിലേക്കുള്ള ഇടതടവില്ലാത്ത യാത്രയാണ് വിശുദ്ധി" (+GG).

രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ തിക്തഫലങ്ങൾ കാർന്നുതിന്നുകൊണ്ടി രുന്ന – സ്നേഹത്തിൽ തീർത്തും ദരിദ്രമായിരുന്ന – ഒരു ലോകത്തിൽ ദൈവ സ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്നേഹത്തിന്റെയും വിത്തുകൾ എങ്ങനെവിതക്കാമെ ന്നത് വിശുദ്ധിയുടെ ഈ യാത്രയിൽ ഫാ. വില്യമിന്റെ മനസ്സിനെമഥിച്ചിരുന്ന ഒരു ദിവ്യാസ്വസ്ഥതയായിരുന്നു. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിനുമുമ്പിൽ അദ്ദേഹം ചെല വഴിച്ചിരുന്ന നീണ്ട നിശബ്ദ മണിക്കുറുകൾ ഇതിന് തെളിവായിരുന്നു.

"സ്നേഹിക്കുക എന്നത് ആരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ അവനെ രക്ഷിക്കുക യാകുന്നു. അതാണ് രക്ഷാകരസ്നേഹം" (+GG). അനന്തതയോളമെത്തുന്ന ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയുടെ 'മുമ്പിൽനിന്ന' ഈ ദാസനെ അവിടുന്ന് തന്റെ രക്ഷണീയകർമ്മത്തിൽ പങ്കുചേർക്കുകയായിരുന്നു. "എല്ലാവരും വിശുദ്ധർ; എല്ലാവരും സഹോദരർ" എന്ന ആപ്തവാകൃത്തിലൂടെ "എല്ലാവരും വിശുദ്ധി യിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" എന്ന ദൈവേഷ്ടം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെ ത്തിക്കുവാൻ ദൈവം കണ്ടെത്തിയ ഉത്തരവും ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തി നുള്ള മറുപടിയുമായിരുന്നു വിശുദ്ധിയുടെ ഈ പ്രവാചകൻ. 'വിശുദ്ധിയിലേ ക്കുള്ള സാർവത്രികവിളി' അടിസ്ഥാന പ്രമാണമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികതനയരിലൂടെ 1947 ൽ അദ്ദേഹം രൂപംകൊടുത്ത പ്രസ്ഥാനമാണ് 'പ്രോസാങ്ടിറ്റി മൂവ്മെന്റ്" അഥവാ 'സ്നേഹവിപ്ലവപ്രസ്ഥാനം'. 'സ്വയം വിശുദ്ധി നേടുക, മറ്റുള്ളവരെ വിശുദ്ധിയിലേക്ക് നയിക്കുക' എന്നതാണ് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം. വിശുദ്ധിയുടെ ഈ പ്രവാചകശബ്ദം തിരുസഭയുടെ ആഗോ

ളചരിത്രത്തിൽ സുവർണ്ണലിപിയിൽ ആലേഖനം ചെയ്യപ്പെട്ട രണ്ടാം വത്തി ക്കാൻ കൗൺസിലിലെ ചർച്ചകളിൽ ചിന്താതരംഗമുയർത്തി. രണ്ടാം വത്തി ക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രമാണ രേഖകളിലെ തിരുസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രമാണരേ ഖയിൽ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം മുഴുവനും തന്നെ വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള സാർവ ത്രികവിളിയുടെ പ്രാധാന്യം എടുത്തുകാട്ടുന്നതാണ്. 'തിരുസഭയിൽ എല്ലാ വരും -ഭരിക്കുന്നവരും ഭരണീയരും-വിശുദ്ധിയിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (LG 39). സഭാംഗങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിലും സാദൃശ്യ ത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ വിളിയായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം വിശുദ്ധിയെ കണ്ടു. മിശിഹായിൽ ദൈവം ആവിഷ്കരിച്ച മനുഷ്യകു ലത്തിന്റെ രക്ഷാകരപദ്ധതിയായി വിശുദ്ധിയെ കാണുവാനും ആ പദ്ധതി സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക വിളി ലഭിച്ചവരുടെ സമുഹമായി സഭയെ കാണുവാനും അദ്ദേഹം ആഹ്വാനംചെയ്തു. പിന്നീട് രണ്ടാം വത്തി ക്കാൻ കൗൺസിൽ ഇതു സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനമായി സ്വീകരി ച്ചു. 'മിശിഹായുടെ അനുഗാമികൾ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളാലല്ല, മറിച്ച്, അവി ടുത്തെ പദ്ധതിയും കൃപയുമനുസരിച്ച് വിളിക്കപ്പെടുകയും ഈശോകർത്താ വിൽ നീതിമത്കരിക്കപ്പെടുകയും വിശ്വാസത്തിന്റെ മാമ്മോദീസായിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവമക്കളും ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ പങ്കാളികളും അതി നാൽത്തന്നെ സത്യമായും വിശുദ്ധരുമായിത്തീരുന്നു. ദൈവം നല്കിയതും തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതുമായ വിശുദ്ധീകരണം ജീവിതത്തിൽ മുറുകെപ്പിടി ക്കാനും പൂർണ്ണമാക്കാനും അവർ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (LG 40).

'മാക്സിമലിസ'ത്തിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികത

"ഞാൻ ഒരു വിശുദ്ധനാകണം. കാരണം, ദൈവത്തിന് എന്നോടുള്ള അന നമായ സ്നേഹത്തിന് അനന്തമായ രീതിയിൽത്തന്നെ ഞാൻ പ്രത്യുത്തരം നല്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു" (+GG).

ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ സ്നേഹത്തിന് അനന്തമായ രീതിയിൽത്തന്നെ മനുഷ്യൻ കൊടുക്കേണ്ട പ്രത്യുത്തരമാണ് വിശുദ്ധിയെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഈ അനന്തസ്നേഹം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പരിമിതനായ മനുഷ്യന് സാധിക്കാത്തതിനാൽ ജക്വീൻതാ പിതാവ് അതിനെ'മാക്സിമലിസം' അഥവാ 'പരമാവ ധിസ്നേഹം' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു. "എന്തെന്നാൽ, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ ഏകജാതനെനല്കുവാൻ തക്കവിധം ദൈവം ലോകത്തെ അത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചു" (യോഹ 3,16). പിതാവായ ദൈവം തനിക്കു നല്കാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനമായി തന്റെ ഏകജാതനെത്തന്നെ നല്കി നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. പുത്രനും തനിക്കു നല്കാവുന്നതു മുഴുവനും നല്കിക്കൊണ്ട് ഈ സ്നേഹം പ്രകടമാക്കി. "സ്നേഹിതർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ സ്നേഹമില്ല" (യോഹ 15,13). ഇതാണ് 'മാക്സിമലിസം'. 'പരമാവധി'യുടെ ഈ സുവിശേഷാത്മക സന്ദേശം തന്നെ യാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയായ വിശുദ്ധിയുടെ സന്ദേശവും.

യാത്രയിലെ അനന്യത

"ഈശോയെപ്പോലെ നാമും ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകരും പ്രവാചക രുമായിരിക്കണം; വാക്കുകൾക്കൊണ്ടല്ല, ജീവിതംകൊണ്ടുതന്നെ" (+GG).

വിശുദ്ധിയുടെ യാത്ര ഇടുങ്ങിയ വഴിയിലുടെയെങ്കിലും ജക്വീൻതാ പിതാ വിന്റെ ഹൃദയ വിശാലതയും ഉദാരമനസ്സും ആ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ സവിശേഷ തകളായിരുന്നു. മനുഷ്യമക്കളുടെ വിശുദ്ധിക്കായുള്ള അദമ്യമായ ദാഹം വിശു ദ്ധിയുടെ ഈ പ്രവാചകന് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് വാസ്തവം. 'മാക്സിമ ലിസ'ത്തിന്റെ ഈ ശൈലി ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തലങ്ങളിലേക്കും -വ്യക്തിപ രം, കുടുംബപരം, തൊഴിൽപരം, സാമൂഹ്യപരം- കടന്നുചെല്ലണമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. "ഇതാണ് ദൈവതിരുമനസ്സ്. നിങ്ങളുടെ വിശുദ്ധീക രണം" (1 തെസ 4,3). ജക്വീൻതാപിതാവ് തന്റെ ജീവിത വഴികളിലൂടെ ദൈവേ ഷ്ടത്തെ സുതാര്യമാക്കി. ആഴമേറിയ ദൈവസ്നേഹം, ഉദാരമായ പരസ്നേ ഹം, അപാരമായ ക്ഷമ, ഉന്നതമായ എളിമ, തീക്ഷ്ണതയേറിയ അർപ്പണം ഇവ യുടെയൊക്കെ ആൾരുപമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം അപരനിലെ നന്മയുടെയും കഴിവിന്റെയും സാധ്യതയെ തൊട്ടറിഞ്ഞ് അവനെചക്രവാളസീമവരെ ഉയർത്തുവാൻ പോന്നതായിരുന്നു. ഈശോയുടെ കാലടികളെ പിഞ്ചെന്നുകൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹി ത്യയാത്ര ആദ്യന്ത്യം വിശ്വസ്തവും അച്ചടക്കപുർണ്ണവുമായിരുന്നു. തിരുസഭ യോടുള്ള സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഭാസ്നേഹത്തിന്റെ മാറ്റു രയ്ക്കുന്നു. "തിരുസഭയ്ക്ക് പുറത്തുനിന്നു നീതിമാനാകുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലത് തിരുസഭയോടുകൂടി തെറ്റുപറ്റുകയാണ്" എന്ന താതമൊഴി അദ്ദേഹ ത്തിലെ സഭാസ്നേഹിയെ അനാവൃതമാക്കുന്നു. യാമപ്രാർത്ഥനകളിൽ കരംവ ച്ചുകൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതയാത്രയിലെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ വിസ്മരിക്കാവതല്ല.

ധ്യാനാത്മകതയും കർമ്മോത്സുകതയും ജീവിതത്തിൽ കോർത്തിണക്കിയ ജക്വീൻതാ പിതാവ് ആഴമേറിയ പ്രാർത്ഥനയുടെയും താപസികതയുടെയും മുർത്തീഭാവമായിരുന്നു. "വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള തീർത്ഥാടനയാത്രയിൽ നമ്മെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നരെ വളിച്ചമാണ്പ രി.ക ുർബാനയെന്നത്അ ദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വെറും വാക്കായിരുന്നില്ല; മറിച്ച്, ജീവിതംതന്നെയായിരുന്നു. ഈശോയെപ്പോലെ ഈ പുണ്യാത്മാവും സഹനത്തിലൂടെ അനുസരണം അഭ്യസിച്ചുപോന്നു. ഇതിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിൽ ഉളവാകുന്ന ശാന്തത തന്റെ പക്കലണയുന്ന അസ്വസ്ഥ മാനസങ്ങൾക്ക് ഒരു കുളിർതെന്നലായിരുന്നു. എല്ലാവരും വിശുദ്ധരും സഹോദരങ്ങളുമാകുന്ന ഒരു നവലോകത്തെ –സ്നേ ഹസംസ്കാരത്തെ– അദ്ദേഹം സ്വപ്നംകണ്ടു. ആന്തരികജീവിതത്തിന്റെ വക്താവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങളും വാക്കുകളും ലിഖിതങ്ങളു മെല്ലാം തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക യാത്രയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദർപ്പണമായി രുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ യാത്രയിൽ 'മാക്സിമലിസം കുടുംബ'ത്തിന്റെ അഥവാ 'പരമാവധിയുടെ പ്രേഷിതകുടുംബ'ത്തിന്റെ പിറവി ഒരു നിയോഗവും അതിലുപരി ദൈവപിതാവിന്റെ ഒരു നിശ്ചയവുമായിരുന്നുവെന്നത് നിസ്തർക്കമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്.

'മാക്സിമലിസം' കുടുംബം

"നിങ്ങളുടെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവ് പരിപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും പരിപൂർണ്ണരായിരിക്കുവിൻ" (മത്താ 5,48). വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള സാർവത്രികവിളിയുടെ പ്രേഷിതത്വം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാനായി വില്യം

ജക്വീൻതാപിതാവ് സ്ഥാപിച്ച മൂന്ന് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളുടെയും പൊതുവായ പേരാണ് വിശുദ്ധിയുടെ അഥവാ പരമാവധിയുടെ (മാക്സിമലിസം) പ്രേഷിത കുടുംബം. താൻ സ്ഥാപിച്ച പ്രോസാങ്ടിറ്റി മൂവ്മെന്റിലൂടെ സമർപ്പിതരായ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി 1950 ൽ അദ്ദേഹം രൂപം കൊടുത്ത 'അപ്പസ്തോലിക് ഒബ്ലേറ്റ്സ്' സെക്കുലർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടാണ് ഇതിൽ ആദ്യത്തേത്. 'സ്നേഹവിപ്ലവ പ്രസ്ഥാന'ത്തിലൂടെ (Pro Sanctity Movement) വിശുദ്ധിയിലേക്കുള്ള സാർവത്രി കവിളിയുടെ സന്ദേശം സാധ്യമായ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലുടെയും എല്ലാവരിലും എത്തിക്കുക എന്നതാണ് ഈ സമർപ്പിത സമുഹത്തിന്റെ പ്രേഷിതലക്ഷ്യം. 'കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ്സ്' എന്ന പേരിൽ കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്ന സ്ത്രീക ളുടെ ഒരു സമൂഹവും ഒബ്ലേറ്റ്സിനോടുചേർന്ന് കുടുംബ വിശുദ്ധീകരണത്തി നായി യത്നിക്കുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ പ്രേഷിതത്വം സംജാതമാക്കുന്നതിൽ പുരോഹിതരുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കി ഇടവക വൈദികർക്കുവേണ്ടി 1963 ൽ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച സെക്കുലർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടാണ് 'അപ്പസ്തോലിക് സോദാ ലെസ്'. ഇതു പൗരോഹിതൃവും പരി. കുർബാനയും ജന്മംകൊണ്ട 'സെനക്കി ൾ' അനുഭവത്തിൽ ഊന്നിനില്ക്കുന്ന ആദ്ധ്യാത്മികത ജീവിക്കുവാൻ വൈദി കരെ സഹായിക്കുന്നു. വിശുദ്ധി സമുഹത്തിൽ എല്ലാ തലങ്ങളിലും ജീവിക്കേ ണ്ട ഒന്നാണ് എന്ന ചിന്തയിൽ വിവാഹിതരോ അവിവാഹിതരോ ആയ പുരുഷ ന്മാർക്കുവേണ്ടി 'സോഷ്യൽ ആനിമേറ്റേഴ്സ്' എന്ന ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് 1968 ൽ അദ്ദേഹം ജന്മം കൊടുത്തു. സാമൂഹ്യ ആദ്ധ്യാത്മികതയും സാഹോദര്യവും വളർത്തുന്ന 'സോഷ്യൽ ഫ്രട്ടേർണിറ്റി' എന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് ഇവരുടെ പ്രേഷി തതലം. ഈ മുന്ന് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടുകളും സ്ഥാപക പിതാവിന്റെ ചൈതന്യം പോലെ തന്നെ സഭയോടുള്ള സ്നേഹത്താലും വിശ്വസ്തതയാലും മുദ്രിത മാണ്.

വിശുദ്ധിയുടെ യാത്ര: പരമാവധിസ്നേഹത്തിലുടെ

"ഏതു ജീവിതാവസ്ഥയിലും അന്തസ്സിലുമുള്ളവരായാലും ക്രിസ്തീയ വിശാസികൾ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്കും സ്നേഹത്തി ന്റെ തികവിലേക്കും വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" (LG 40). ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പേ മിശിഹായിൽ നമ്മെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ദൈവപിതാവിന്റെ പദ്ധതിയാണി ത്. "തന്റെ മുമ്പാകെ സ്നേഹത്തിൽ പരിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കാൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ അവിടുന്നു നമ്മെ മിശിഹായിൽ തിര ഞ്ഞെടുത്തു" (എഫേ 1,3). അതുകൊണ്ട് ക്രൈസ്തവ ആദ്ധ്യാത്മികത അവശ്യം വിശുദ്ധിയുടെ ആദ്ധ്യാത്മികതയാണ്. "അനുദിനജീവിതത്തിലെ നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിൽപോലും വിശ്വസ്തരായിരുന്നു മാത്രമേ വിശുദ്ധി കൈവ രിക്കുവാൻ സാധിക്കൂ" എന്ന ജക്വീൻതാപിതാവിന്റെ വാക്കുകൾ അനുദിനജീ വിത വിശുദ്ധിയിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടുമ്പോൾ ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും മനോമു കുരത്തിലുയരുന്ന ഒരു ചോദ്യമുണ്ട്: 'വിശുദ്ധി ഇന്ന് – എനിക്ക് – സാധ്യമോ?' ഓരോ ദിവസത്തെയും വെറും സാധാരണകാര്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം സ്നേഹ ത്തോടെ നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് ഇവിടെ ചിന്തനീയം.

ഏതൊരു വസ്തുവിനെയുംപോലെ ഉപയോഗശേഷം മനുഷ്യനെയും പുറംതള്ളുന്ന ഈ അത്യാധുനിക സംസ്കാരത്തിൽ അളവുകൂടാതെ കൊടു ക്കുക, സന്തോഷത്തോടെ ദൈവത്തിനു ശുശ്രുഷ ചെയ്യുക, ഏറ്റവും ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽപോലും വിശ്വസ്തരാകുക, പുഞ്ചിരിയുടെ പ്രേഷിതരാകുക, സമയം ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുക, അല്പമേ ചെയ്യുന്നുള്ളുവെങ്കിലും പൂർണ്ണമായി ചെയ്യുവാൻ പഠിക്കുക, മാധുര്യത്തോടെ പെരുമാറുവാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുക, 'ഇന്നി'ൽ സന്തോഷിക്കുക, പ്രത്യാശയോടെ ഭാവിയെ ഉറ്റുനോക്കുക എന്നീ പ്രവാചക മൊഴികൾ വിശുദ്ധിയുടെ ഒരു പുത്തൻ തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ്. അങ്ങനെ ദൈവദാനമായ വിശുദ്ധിക്കുവേണ്ടി അവിടുന്നു നല്കുന്ന കൃപാവരത്തോട് അനുദിനം സഹകരിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കണം. കാരണം, വിശുദ്ധി'ഇന്നി'ന്റെ ആവശ്യമാണ്; വിശുദ്ധിയുടെ ഈ സന്ദേശം നിനക്കു വേണ്ടിയുള്ള തുമാണ്: "നീ ആരുമാകട്ടെ – സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ, വിവാഹിതനോ അവി വാഹിതനോ,ശ ിശുവോക ൗമാരക്കാരനോ,യ ുവാവോ്ര പായമായവനോ, ആരോഗ്യവാനോ രോഗിയോ, ധനികനോ ദരിദ്രനോ, സമർപ്പിതനോ അല്മായനോ – ആരുമാകട്ടെ... ആകാശത്തിലെ താരങ്ങൾപോലെ എണ്ണമറ്റ ജീവിതാവസ്ഥയിലായിരുന്നാലും ഓരോരുത്തർക്കും –എനിക്കും നിനക്കും– ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യമാണുള്ളത്: വിശുദ്ധനാകുക" (+GG).

ജന്മശതാബ്ദിയുടെ നിറവിൽ

"നാമെല്ലാം ഈ ഭൂമിയിലെ യാത്രക്കാരാണ് – കടന്നുപോകുന്നവരാണ്. നമ്മുടെ ഈ കടന്നുപോകലിൽ പ്രധാനമായത് സ്നേഹത്തിന്റെ പാദമുദ്ര പതി പ്പിച്ചു കടന്നുപോകുക എന്നതാണ്" (+GG).

'മാക്സിമലിസം' സ്നേഹത്തിന്റെ – വിശുദ്ധിയുടെ പ്രവാചകനായി കട ന്നുപോയ ദൈവദാസൻ ബിഷപ്പ് വില്യം ജക്വീൻതായുടെ പാദമുദ്രയാൽ വിശു ദ്ധിയുടെ പ്രേഷിതകുടുംബം ഇന്ന് ഇറ്റലി, അമേരിക്ക, ഇന്ത്യ, ബെൽജിയം, ലാത്വിയ, മാൾട്ടാ, നെതർലൻഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലായി തങ്ങളുടെ ആദ്ധ്യാ ത്മികയാത്ര തുടരുന്നു. ലോകമാസകലമുള്ള മാക്സിമലിസം കുടുംബം ഇന്ന് സ്ഥാപകതാതന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയുടെ നിറവിലാണ്. വിവിധ സംസ്കാരങ്ങ ളുടെ കലവറയും മതേതര രാഷ്ട്രവുമായ ആർഷ ഭാരതത്തിന്റെ പുണ്യമണ്ണും വിശുദ്ധിയുടെ ഈ പ്രവാചകന്റെ ജന്മശതാബ്ദിയാഘോഷങ്ങളുടെ സമാപന ത്തിനായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ കോട്ടയം മാങ്ങാനം സ്പിരിച്ചാലിറ്റി സെന്റർ കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് അപ്പസ്തോലിക് ഒബ്ലേറ്റ്സ് ആദ്ധ്യാത്മികന വോത്ഥാനത്തിലൂടെ തങ്ങളുടെ പ്രേഷിതത്വം നിർവഹിക്കുന്നത്. ഇവിടെ ചങ്ങ നാശ്ശേരി, പാലാ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, ഇരിങ്ങാലക്കുട, തലശ്ശേരി, കല്യാൺ എന്നീ രൂപതകളിൽ അപ്പസ്തോലിക് ഒബ്ലേറ്റ്സ് ഇന്നു സേവനംചെയ്യുന്നു.

വിശുദ്ധിയുടെ ഈ തീർത്ഥാടനത്തിൽ വഴിവിളക്കായി തീർന്ന ദൈവദാ സൻ ബിഷപ്പ് വില്യം ജക്വീൻതായുടെ ജന്മശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങൾക്ക് 2014 ജൂൺ 14 ന് മാങ്ങാനം സ്പിരിച്ചാലിറ്റി സെന്ററിൽവച്ച് സമാപനംകുറിക്കുകയാണ്. പരമാവധിസ്നേഹത്തിന്റെ –വിശുദ്ധിയുടെ– ഈ യാത്ര പൂർത്തിയാക്കി കടന്നുപോയ ഈ പുണ്യാത്മാവിനെപ്പോലെ നമുക്കും ദൈവക്യപയും നല്ല മനസ്സുമാകുന്ന ചിറകുകളിൽ നമ്മുടെ 'നാളെ'യെ ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശു ദ്ധിയുടെ ഈ യാത്ര തുടരാം.

..... A Way to Sanctity - 8

ST. IGNATIUS OF ANTIOCH

One day Jesus' disciples came to him and asked Him "who is the greatest in the Kingdom of heaven?" Jesus called a child, made him in front of them and said, I assure you that unless you change and become like children you will never enter the Kingdom of Heaven. The greatest the Kingdom of Heaven is the one who humbles himself and becomes like this child and who ever welcomes in my name one such child as this, welcomes me. (Mt.18:1-4). That little boy, who had been called forward by Jesus, later grew up to become a Bishop and a martyr - St. Ignatius of Antioch. His birth place was Syria and he was known as 'Theophorus'. Theophorus is a Greek name that means 'one who carries Christ in Him.' It was his absolute surrender to Christ that made St. Ignatius the Bishop of Antioch. He carried out the responsibility that God had entrusted in him with great diligence. St. Ignatius, through his prayer and penance, guided his flock through the period that Christian underwent during the reign of Emperor Dominican. Emperor Dominican was succeeded by emperor Tragnet. The persecu-tion of Christian became even more severe. 'Renounce Christ or die' there was no other choice.(In his seventh epistle this is what St.Ignatius wrote to the believers in Rome. "Do not attempt to rescue me from my martyrdom. I am God's grain of wheat. Just like wheat, the cruel teeth of wild animals will crush and powder me and transform me in to Christ's holy bread. Wild animals do not attack some people. But let it not the so in my case.") St. Ignatius was a source of strength to the Christians in Antioch during these difficult times. St. Ignatius was thrown to the lions on Dec. 20,107 A.D. He was immediately mauled to death by the Lions. On the very next day St. Iganatius, appeared in a vision to two deacons who had been with him.

"Imitate Christ just as Christ imitated his Father"-this was constant advice. Even today this is what St. Ignatius, of Antioch tells us. "We must imitate Christ just as Christ imitated his the Father".

positive thinking

Nowadays we hear a lot about positive thinking. In newspapers you read articles to be positive in life and on television also you watch spiritual gurus giving discourses on the same subject. It is easier said than done. With all the problems the world is facing today, like economic slowdown, price rise, unemployment to name a few how can people feel happy and stay positive? I think it is left with each one of us. Problems are there in every ones life. But how you deal with it is the question. We all like to be judgemental about others. Giving advice to others has become a way of our life. But are we practicing the same advice we give freely to others? What is positive thinking? Positive thinking is a mental and emotional attitude that focuses on the bright side of life and expects positive results. A positive person anticipates happiness, health and success and believes he or she can overcome any obstacle and difficulty.

Few days back we had attended a seminar by Fr. Shibu Pulickal. Father's classes are always very interesting. One incident he gave as an example was about two students with similar names in the same class. One was naughty and the other was bright and always in the good books of teachers. On the" OPEN DAY" the naughty boy's mother came first to meet the teacher and the teacher mistook her to be the bright ones mother and told her all good things about her son. The mother could not believe her ears, but went back home and told her son what the teacher had said. The boy was equally shocked, but the transformation of the boy almost started instantly. Next day the boy went and met the teacher and thanked her and assured her that he will be a good boy in future. This is the power of talking positive about others.

Negative thoughts make your mind distracted and you donot plan properly, always anticipates failure in everything you do. Positive attitude brings in pleasant and happy feelings. Even our health gets a boost in a beneficial way. We feel confident and our body language shows the way we feel.

We can get influenced by the people we meet in one way or other. Positive people are always full of life and radiates positive energy that passes on to people around them. Negative thoughts create unhappy feelings which leads to failure, frustration and disappointment.

So let us make a start now by thinking and talking positively. Smile a little more and use positive words while interacting with others. We all have problems. Instead of cursing them and doing nothing, try to visualise favourable results and situations. It might take some time for the changes to take place but eventually they will. "SO STAY HAPPY"

- Bea Thomas

കവിത

നെഞ്ചുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മനമുരുകി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ആശ്വാസമായ് അരുകിൽ വാഴുന്ന എൻ ദൈവമേ. ഓ! എന്റെ ദൈവമെ എൻ അരികിൽ വരേണമെ.

> രോഗം ദുരിതം കട ഭാരങ്ങൾ ഏറി ഞാൻ വലഞ്ഞിടുമ്പോൾ എന്നെ കാണുന്ന ദൈവം എന്നെ കേൾക്കുന്ന ദൈവം ഓ! എന്റെ ദൈവമെ എന്നെ കരുതേണമെ.

തളർന്നു വീണിടുമ്പോൾ കൈകളിൽ താങ്ങുന്നവൻ കരുണാമയനാം ദൈവം കരളലിയുന്നവൻ ദൈവം ഓ! എന്റെ ദൈവമെ എന്നെ താങ്ങേണമെ.

> നിന്ദയും പീഢകളും പുച്ഛം പരിഹാസവും എന്നെ തളർത്തീടുമ്പോൾ ആ മാറിൽ എന്നെ ചേർക്കുന്ന ദൈവം ഓ! എന്റെ ദൈവമെ എന്നെ ചേർക്കണമെ.

> > By: Philomina Sibichan St. Thomas Unit

WHAT IS THE BIBLE?

Many years ago a poor farmer lost his farm because of debt. He managed to live by working for other farmers during that time. He also saved enough money to buy another small piece of land. It was piece of land that had not been farmed and it was full of weeds. But he was a confident man, a good farmer, and he felt that he could raise crops on any kind of land. When he tried to plough however, he found out why it had never been farmed - it was filled with rocks. Believing he had made a serious mistake, he was filled with despair.

One day while walking in his new field with a friend, he bent down and picked up a few stones and handed them to his friend, saying "See, no one can raise crops on this land. It is worthless! The other man looked at the stones very intently and then said "do you know, what stone is that you have just given me? It is a precious gem in unpolished form. You did not recognise it. This land you consider worthless may be worth far more than you think!".

When the farmer learned to identify precious stones and gems, he found that the stone field he had purchased was filled with hidden treasures - the field was covered with expensive rare stones and jewels. All he had to do was learn how to recognise them, polish them and sell them. And that he did quickly. Soon the poor farmer became a wealthy man.

The Bible you have in your hand may appear at first to be a "stony field". It is a challenging book, but it is filled with rich spiritual treasures. These spiritual treasures are truths that can bring peace, joy, power and new purpose to your life now. But far more important, these spiritual treasures are the foundation on which God can create a new life in you that will never die. This eternal life, as the Bible calls it, is of God. Yet to all who received him, to those who believed in his name, he gave the right to become children of God - Children born not of natural descent, nor of human decision but born of God" - John 1:12-13. As you study the Bible and learn how to discover its spiritual treasure you will realise the beautiful meaning of this statement. This spiritual treasure is stated in other words, in the Bible. But these are written that you may believe that Jesus is the Christ, the son of God, and that by believing you may have life in his name" - John 20:31.

By : **Feby Binu** St. Antony's Unit

Beauty of Friendship

It is of great joy to have a friend.
To support me and give me strength.
To lift me up when I am down,
And cry with me and even frown.
To bring a ray of hope when my days are grey.
to lend me help and brighten up my day
To have someone to depend and some to trust.
Aloyal person who would never fuss.

This is a heartful prayer for just a little wish, A priceless relationship called

"FRIENDSHIP"

By: **Angelina Sabu** St. Joseph Unit

Thanksgiving...

Novena To St. Jude

Most holy Apostle, St. Jude, faithful servant and friend of Jesus, the Church honors and invokes you universally, as the patron of difficult cases, of things almost despaired of, Pray for me, I am so helpless and alone. Intercede with God for me that He bring visible and speedy help where help is almost despaired of. Come to my assistance in this great need that I may receive the consolation and help of heaven in all my necessities, tribulations, and sufferings, particularly -

(make your request here)

- and that I may praise God with you and all the saints forever. I promise, O Blessed St. Jude, to be ever mindful of this great favor granted me by God and to always honor you as my special and powerful patron, and to gratefully encourage devotion to you.

Inserted by : Thoms Pallipadan, St. Thomas Unit Amen

JULY 2014

SUN.	MON.	TUES.	WED.	THU.	FRI.	SAT.
		1	2	3	4	5
		Phil.1;12-18 Lk.10;38-42	1Cor.15;31-34 Mt.14;22-33	Eph.2;19-22 Jn.20;24-29	Gala.2;15-18 Mk.5;21-24	2Cor.2;12-17 Mk.1;40-45
6	7	8	9	10	11	12
Is.1;21-31 1Cor.14;1-12 Lk.12;22-34	2Cor.1;8-11 Jn.16;25-33	Colo.2;20-23 Mt.11;1-6	Rom.5;12-21 Mk.12;1-12	2Pet.1;3-9 Jn.6;60-63	1Pet.3;14-18 Mt.13;24-30	Rom.7;7-13 Mk.12.38-44
13	14	15	16	17	18	19
ls.2;1-5 1Cor.10;23-31 Lk.12;57-13;5	Rom.11;30-35 Mt.12;33-37	2Cor.5;1-7 Mk.4;21-25	2Cor.1;3-17 Lk.11;24-28	Rom.11;1-10 Mk.10;46-52	Rom.13;1-6 Mi.22;15-22	2Cor.11;1-6 Jn.7;14-24
20	21	22	23	24	25	26
ls.5;8-20 1Cor.16;1-14 Lk.13;22-30	2Cor.2;5-11 Mt.12;38-42	Rom.13;7-10 Mk.1;29-34	1Cor.7;17-24 Lk.16;9-17	2Cor.4;1-6 Mt.23;13-22	1Cor.4;6-15 Mt.20;20-28	1Cor.7;8-16 Mt.1;1-16
27	28	29	30	31		
Act.15;12-20 1 cor.1;9-16 Lk.14;7-14	Gala.2;19-21 Jn.12;20-26	1Cor.14;20-25 Jn.11;17-26	1Thim.6;11-16 Jn.10;22-28	1Cor.14;13-19 Jn.8;48-59		

AUGUST 2014

SUN.	MON.	TUES.	WED.	THU.	FRI.	SAT.
31 Is29;19-24 1Thes2;1-12 Lk.17;11-19					1 2Cor.10;3-11 Lk.12;4-12	2 2Cor.6;14-18 Mk.2;1-12
3	4	5	6	7	8	9
ls.4;2-6 2Cor.3;4-12 Lk.15;11-32	2Cor1;3-7 Mt.9;35-10;1	Jaco.4;1-7a Lk.6;20-26	Heb.12;18-29 Mt.17;1-9	Jaco.1;2-8 Mk.11;12-14	1Cor.15;1-11 Jn20;19-29	Jaco.2;1-8 Lk.14;15-24
10	11	12	13	14	15	16
ls.5;1-7 2Cor.7;1-11 Jn.9;1-12	Phil.3;8-14 Mt.23;34-39	Jaco.3;13-18 Lk.4;26-30	2Cor.5;15-21 Mk.1;16-20	Jaco.5;13-20 Mt.10;5-15	Rom.16;17-27 Jn.2;1-12	Jaco.4;13-17 Lk.9;49-56
17	18	19	20	21	22	23
Is.9;13-21 2Cor.10;12-1 Mk.7;1-13	Jaco.5;1-6 Lk.18;25-30	Jaco.5;7-12 Mk.13;24-31	2Cor.13;1-4 Mt.9;35-10;1	Jaco.4;7b-12 Lk.!2;49-53	Jaco.1;9-11 Mt.22;34-40	2Thes.2;5-12 Mt.11;20-24
24	25	26	27	28	29	30
Is22;15-22 2Cor.12;14-2 Lk.16;19-31	2Thim3;10-17 Mk.4;26-34	2Thim.4;1-6 Jn.4;27-38	1Thim.6;17-21 Mt.7;15-20	2Pet.1;10-15 Mt.5;13-19	1Thes.4;1-8 Mk.10;35-45	2Thes.2;1-4 Mk.13;3-13

What should a Leader Look Like?

Not everyone wanted Jesus kind of Kingdom.

"Where did this man get this wisdom and these miraculous powers ?" they asked. "Isn't he the carpenter's son"? - Mathew 13:54-55.

Important leaders, such as Presidents and Prime Ministers work hard to convey an impression of confidence and power. A leader, they assume, should look like a leader, and many of them hire an "image specialist" to learn how to look better. Wherever they go, press agents, body guards, loyal assistants and eager admirers follow them.

Matthew (gospel) depicts Jesus as a true leader - a King, in fact but one who broke stereotypes. Jesus had undeniable power. He could guieten an angry storm and even walk on the surface of a Sea. Yet he used that power compassionately, for the sake of others. to feed the hungry and heal the sick. He wasn't concerned about a powerful image.

The paradoxes of Jesus' style of leadership deepened as he neared Jerusalem, the capital city. He allowed one moment of public triumph, on the day we call Palm Sunday. Yet even then he rode not a chariot but a donkey colt. And a few days later he left his followers an enduring emblem; not a royal banner or a scepter, but an executioner's cross.

Could Jesus run a political office? What kind of leader do people want today?

> By Feby Binu St. Anthony's

With Best Compliments from:

7. A. Devassy

A-702, Meridian CHS Ltd, Plot No. 25, 26 & 27, Sector - 6, Nerul West, Navi Mumbai - 400 706.

Mob.: 98199 23438